

den, så det bliver kortere end 14 dage, og helst, så man med det samme kan komme i gang med en behandling, når man er motiveret.

Så fremgår det, at forslaget ikke omfatter stofafhængige narkomaner, der sidder i fængsel. Det kunne ellers være en fordel, at også folk, der sidder i fængsel, kunne komme i gang med en behandling med det samme. Det kunne både afhjælpe en del af de problemer, der er i fængslerne, og forhåbentlig også føre til, at folk så var stoffri, hvilket man har set med den succes, der har været med nogle af de stoffri afdelinger og behandlinger i fængslerne. Det synes vi man skal se på at få udvidet.

Så har vi jo fra Enhedslistens side det problem, at finansieringen til det her forslag er, at der bliver taget fra dem, der har allermindst her i landet; når man skal ud at gøre noget for dem, der har det svært, tager man pengene fra andre, der har det svært. Satspuljen opstår jo, fordi man giver dem, der er på kontanthjælp, pensionister, førtidspensionister osv., mindre end den almindelige løn- og prisudvikling. Man tager simpelt hen penge fra dem, der har mindst, for at give til nogle af dem, der har behov. Vi så hellere, at man tog pengene fra dem, der har mest. Vi synes hellere, man skulle tage fra dem med de bredeste skuldre. Man kunne jo f.eks. tage fra de multinationale selskaber.

Men da der her er tale om en klar forbedring, følger vi vores principper og støtter forslaget. Og så vil jeg sige, at jeg støtter de bemærkninger, andre ordførere er kommet med, om, at vi under udvalgsarbejdet skal se på en måde, hvor på vi kan følge det her og få en evaluering af kvaliteten i det.

Tove Videbæk (KRF):

Behandlingsgaranti for stofmisbrugere har længe været en hjertesag for Kristeligt Folkeparti. En vigtig forudsætning for, at et behandlingsforløb afsluttes med succes, er jo netop, at stofmisbrugeren er motiveret. Derfor er det helt afgørende, at behandlingsgaranti gennemføres hurtigst muligt.

Kristeligt Folkeparti er meget tilfreds med, at satspuljepartierne blev enige om at komme med forslag til det her lovforslag og også sætte ekstra penge af til det.

I lovforslagets bemærkninger står der, at lovforslaget indebærer en ret for stofmisbrugeren til at modtage og en pligt for amtskommunen til at tilbyde. Og der står, at tilbuddene skal iværksettes senest 14 dage efter henvendelsen osv. Så

lovforslaget giver misbrugeren ret til at vælge mellem godkendte private og offentlige behandlingstilbud inden for de rammer, som amtskommunens visitation udstikker.

Både behandlingsgarantien og det frie valg er klart i overensstemmelse med Kristeligt Folkepartis politik. Spørgsmålet er så bare, om lovforslaget også i praksis vil leve op til de fornemste principper. Her er der enkelte forhold, som måske fremstår lidt uklart i de generelle bemærkninger til forslaget.

Der lægges op til, at 14-dages-reglen kan fraviges i de tilfælde, hvor stofmisbrugeren vælger et privat behandlingstilbud, og der kan naturligvis være gode grunde til fravigelsen. En af de få grunde, som jeg ville kunne acceptere, var, at både de offentlige og private behandlingssteder var fuldt optaget rundt om i hele landet. Muligheden for at fravige princippet skal nemlig ikke misbruges af amtskommuner, for så vil retten til at vælge et privat behandlingstilbud jo ikke i praksis være reel. Fra de aktuelle problemer med indkøring af grundtakstreformen har vi jo set, at i hvert fald visse amter har en vis uvilje mod at benytte de private behandlingstilbud.

De samme myndigheder peger på behovet for at definere en klar tidsfrist for iværksættelse af tilbud i de tilfælde, hvor stofmisbrugeren vælger et privat behandlingstilbud. Jeg synes sådan set, det er fornuftigt nok, at når tidsfristen på 14 dage fraviges, bør der sættes en ny frist eller beskrives, hvad der skal opfyldes, for at fristen kan fraviges. Det er uklart.

Kl. 10.50

I et andet høringssvar peges der på, at der er behov for en præcisering og beskrivelse af, hvilke krav der stilles til behandlingstilbuddets omfang og indhold, for at behandlingsgarantien tilgodeset. For er en kop kaffe og en snak at regne som social behandling, eller er tre samtaler tre onsdag aftener i træk social behandling, hvis det faktisk er stoffri døgnbehandling, misbrugeren ønsker?

Så der er visse ting, der skal præciseres – også noget omkring klageadgangen.

Det hedder også i bemærkningerne til lovforslaget, at amterne kan informere om alternativer til den offentlige behandling. Jeg mener helt klart, at det ville være at foretrække at pålægge amterne, at de simpelt hen skal informere om private alternativer.

Men ofte er situationen jo den for stofmisbrugere, at de faktisk selv kender nogle private behandlingssteder, som de har tillid til og ønsker